

henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa en lille Artikel, der stod i hans Livorgan „Kristelig Dagblad“ et Par Dage efter, at han havde talt her i Salen. Denne lille Artikel skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse oplæse. „Kristelig Dagblad“ skriver, øjensynligt med Brodden vendt mod sin nære Partifælle: „Hvorledes anvender du dine Penge?“ spørger Bladet: „De Rigdomme, du opsamler, er tabte for dig, medens hvad du uddeler, i Virkeligheden først bliver dit eget“, og saa kommer der en Moralsentens til: „Hvis Lommebog er det, du dér har?“ spurgte en Forretningsmand en Ven, der havde trukket en fyldt Pung op. Luther sagde en Gang: „En Mand trænger til tre Omvendelser, først Hovedet, saa Hjertet og til sidst Pengepungen.“ Nu tvivler jeg ikke om, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt er blevet omvendt paa Hovedet; det er sikkert et ganske fortræffeligt Hoved, han har, og Hjertet er vist ogsaa udmærket. Men den sidste Omvendelse, som „Kristeligt Dagblad“ lægger Vægten paa, Omvendelsen paa Pengepungen, den har det ærede Medlem endnu ikke nemmet. Navnlig vil jeg henstille til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt at lægge Mærke til denne revolutionære Sentens: „Hvis Lommebog er det, du dér har? spurgte en Forretningsmand en Ven, der havde trukket en fyldt Pung op“. Jeg vil bede det ærede Medlem tænke meget nøje over det i sit Lønkammer.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler. Han staa som Repræsentant for de betrængte Godsejere. Først var det Husmanden, der rykkede frem, saa kom Nationaløkonomen, og endelig til sidst kommer Godsejeren. Det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler hævder, at den nuværende Formueskat er for høj, og siger, at det er den første Skat, som burde nedsættes. Den første Skat, som burde nedsættes, det er den nuværende lave Formueskat! Og det siger det ærede Medlem i en Tid, da Landets Økonomi er daarlig, da Arbejderne lider, da 8 000 husvilde Familier i København neppe kan faa Tag over Hovedet! Paa et saadant Tidspunkt kræver Godsejeren, at den første Skat, som burde nedsættes, er den nuværende Formueskat. I Sandhed, et ejendommeligt Livssyn! Hvilken Egoisme og hvilket Snæversyn præger ikke en saadan Udtalelse! Arveafgiften græder det ærede Medlem over: Den er alt for høj, og saa fremfører han et frygteligt Eksempel paa, hvorledes Arveafgiften udsuger nogle stakkels fattige Familier. Det ærede Medlem oplyste, at

Staten i to Portioner har taget i alt ca. 2 Mill. Kr. af en Arv paa 5 Mill. Kr., og derefter blev der altsaa 3 Mill. Kr. tilbage til Arvingerne. Paa Grundlag af disse 3 Mill. Kr., der blev tilbage til Arvingerne, siger det ærede Medlem, at Arveafgiften er alt for glubsk. I Sandhed, her har man Millionærenes Forsvarer! Frejdig og frisk staa han op i dette Ting og taler varmt og inderligt til Forsvar for Folk, der faar 3 Mill. Kr. i Arv! Jeg skal ikke uddybe det nærmere, men enhver kan saa tænke sit.

Det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedlers Tale var jo rettet mod Statens Indgriben i det hele taget i Formuen. Han udviklede først: saa hugger altsaa Staten deres Smule Arv paa 3 Millioner, og saa kommer der den forfærdelige Formueskat, som trykker Godsejerne yderligere ned, og det ærede Medlem udviklede videre deres fattige Forhold. De sidder i Ejendomme med favnetykke Mure og maaske oven i Købet med Taarn paa. Godsejerne kan ikke svare Ejendomsskyld og Formueskat af en saadan Kolos. Videre udtrykte det ærede Medlem Ønsket om at købe en Kanon og skyde saadanne Bygninger ned, men, føjede han til med et Suk, det maa jeg ikke en Gang for Bygningsfredningen. Nej, det ærede Medlem maa ikke købe en Kanon og begynde for sig selv at skyde Herregaarde ned, og det vilde ogsaa være en ganske mærkværdig Façon at afhjælpe Bolignøden paa at skyde Herregaarde med mange Dusin Værelser ned.

Det Liv, en saadan Godsejer fører, er altsaa et Hundeliv, trist og tungt og byrdefuldt. Men siger saa en Godsejer som det ærede Medlem: Arbejderklassen har det godt, Staten uddeler med rund Haand til Arbejderne, de har det godt, Lønningerne er gode, Aldersrenten er god, og de Boliger, de har ved Herregaardene, er særdeles tilfredsstillende, Konerne kan ved Malkning tjene mange Penge o. s. v. Arbejderne har det godt, og Godsejerne har det meget kummerligt. Jeg vil spørge det ærede Medlem: hvorfor forlader Godsejerne ikke dette lave, usle Befolkningsniveau, hvor de fører denne kummerlige Tilværelse, hvorfor hæver de sig ikke op i det højere sociale Lag og bliver Arbejdere? Hvorfor tager de ikke deres faa spredte Ejendele, bylter dem sammen og kører ned med dem i et Arbejderhus, bliver Arbejdere og nyder alt det gode, som Arbejderne bevisligt har. Nu vil man sige til mig: det er et Paradoks, det er ikke andet end tomme Ord, der kan bruges ved Vælgermøderne, men det er i Virkeligheden min ramme Mening, og for saa vidt Gods-